

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL A. B. 2016-08-16 SKUNDO**

2017 m. balandžio 4 d. Nr. S-78 (7-189/2016)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršalienės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui nedalyvaujant

Ramutei Matkevičienei
T. K.

2017 m. kovo 28 d. posėdyje išnagrinėjusi A. B. (toliau – Pareiškėja) 2016-08-16 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2016-07-27 sprendimo Nr. 68-202, n u s t a t ė:

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), atsižvelgdama į Pareiškėjos sutuoktinio S. B. 2016-10-17 pateiktą prašymą sustabdyti skundo nagrinėjimą dėl Inspekcijai pateikto pasiūlymo pasirašyti susitarimą dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio pagal 2004-04-13 Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 71 straipsnio nuostatas, 2016-10-19 posėdyje nusprendė Pareiškėjos skundo nagrinėjimą sustabdyti iki bus pasirašytas atitinkamas susitarimas dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio ar atsisakyta pradėti susitarimo pasirašymo procedūrą.

Komisija, atsižvelgdama į tai, jog aplinkybė, dėl kurios Pareiškėjos skundo nagrinėjimas buvo sustabdytas, yra išnykusi, Komisijos 2017 m. kovo 28 d. posėdyje Pareiškėjos skundo nagrinėjimą atnaujina ir skundą nagrinėja iš esmės.

Inspekcija 2016-07-27 sprendimu Nr. 68-202 atnaujino Pareiškėjos 2016-04-13 skundo nagrinėjimą ir pakeitė Kauno apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Kauno AVMI) 2016-04-01 sprendimą Nr. (13.2)-FR0682-187, t. y. vietoje apskaičiuotos 2434,26 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) sumos, patvirtintų 878,86 Eur GPM delspinigių, paskirtos 243 Eur GPM baudos nurodė Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 2283,93 Eur GPM, 819,11 Eur GPM delspinigius ir 228 Eur baudą.

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad Kauno AVMI atliko Pareiškėjos GPM, privalomojo sveikatos draudimo įmokų bei valstybinio socialinio draudimo mokų apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą laikotarpiu nuo 2011-01-01 iki 2012-12-31.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad patikrinimo metu nustatyta, jog Pareiškėjos ir sutuoktinio S. B. 2011–2012 metais patirtos išlaidos viršijo gautas pajamas 120131 Lt, iš jų: 2011 m. – 59050 Lt, 2012 m. – 61081 Lt. Pripažinta, kad kiekvienas iš sutuoktinių gavo po 60065,50 Lt (120131 Lt / 2) pajamų iš nenustatytų šaltinių. Mokestinio patikrinimo metu mokesčio bazė apskaičiuota, vadovaujantis 2004-04-13 Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 straipsnio 1 dalimi ir taikant Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punktą bei 6.3.3 punkte numatytą išlaidų metodą.

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad patikrinimo metu nustatyta, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjos sutuoktinis S. B. *www.ebay.com* prekybos sistemoje kartu su broliu B. B. turėjo elektroninę parduotuvę, kurioje buvo perkama bei parduodama kompiuterinė technika ir jos priedai. Pagal Liuksemburgo mokesčių administratoriaus pateiktus elektroninės sąskaitos duomenis nustatyta, kad Pareiškėjos sutuoktinis tikrinamuoju laikotarpiu pardavė prekių už 81966 Lt bei įsigijo kompiuterinės technikos ir jų priedų už 201703,83 Lt. Atlikus Pareiškėjos sutuoktinio elektroninės sąskaitos pajamų ir išlaidų analizę nustatyta, kad 2011–2012 m. laikotarpiu Pareiškėjos sutuoktinis įsigijo daugiau prekių nei gavo pajamų. Kadangi Pareiškėjos sutuoktinis nenurodė, iš kokių pajamų dengė išlaidas ir nepateikė juridinę galią turinčių pajamų patvirtinančių dokumentų, todėl skirtumas priskirtas Pareiškėjos sutuoktinio patirtoms išlaidoms ir įvertintas bendras šeimos pajamų ir išlaidų balansas.

Dėl MAĮ 70 straipsnio nuostatų taikymo pagrįstumo

Inspekcija, vadovaudamasis MAĮ, Taisyklėmis, Konstitucinio Teismo ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktika, sprendime aptaria MAĮ 70 straipsnio turinį, taikymo pagrindus, vertinimo šaltinius. Inspekcija pabrėžia, kad mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą esant dviem būtinoms sąlygoms, kurių buvimas sudaro prielaidas taikyti šioje teisės normoje įtvirtintą elgesio modelį: pirma, mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta tvarka ir, antra, to padaryti (apskaičiuoti mokesčio) negalima dėl to, jog mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas: (1) apskaičiuoti mokesčius, (2) bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, (3) tvarkyti apskaitą, (4) saugoti apskaitos ar kitus dokumentus (LVAT 2010-11-29 nutartis administracinėje byloje Nr. A-438-1542/2010).

Sprendime nurodoma, kad mokestinis patikrinimas inicijuotas, atlikus Pareiškėjos mokestinį tyrimą, kurio metu nustatyta, kad Pareiškėjos sutuoktinis S. B. (būnant santuokoje su Pareiškėja) 2011–2012 metų laikotarpiu *PayPal* sistemoje gavo pajamas už parduotas prekes bei įsigijo prekių ir patyrė išlaidas, kurios viršijo gautas pajamas. Nustačius, kad veikla atitinka individualios veiklos požymius, pripažintas veiklos nuostolis. Pareiškėjos sutuoktiniui buvo įteiktas mokesčių administratoriaus nurodymas pateikti paaiškinimą apie turto įsigijimo ir (ar) pajamų gavimo šaltinius ir juos pagrįsti. Sutuoktinis 2015-12-09 pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė duomenis apie turimą turtą, pinigines lėšas ir šeimos apytiksles išlaidas. Pareiškėja pateiktus duomenis patvirtino. Mokestinio patikrinimo metu, įvertinus Pareiškėjos ir jos sutuoktinio S. B. pateiktų deklaracijų, paaiškinimų apie turto įsigijimo ir (ar) pajamų gavimo šaltinius, jų pagrindimą, apytiksles vartojimo bei kitas išlaidas, kitus duomenis, nustatyta, kad Pareiškėjos šeima 2011–2012 metais turėjo pajamų 120131 Lt (2011 m. – 59050 Lt, 2012 m. – 61081 Lt) iš nenustatytų šaltinių. Inspekcijos nuomone, nustatytos aplinkybės pagrindžia mokesčių bazės nustatymą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Dėl pinigų likučio laikotarpio pradžiai

Skundžiamame sprendime dėl Pareiškėjos argumento, kad neteisingai nustatytas Pareiškėjos (jos šeimos) pinigų likutis laikotarpio pradžia, nes neįtrauktas Pareiškėjos turėtas piniginių lėšų likutis 29500 Lt ne banke, nurodoma, kad Pareiškėjos ir jos sutuoktinio atžvilgiu buvo atliktas mokestinis patikrinimas 2007–2010 metų laikotarpį, kurio metu nustatytas Pareiškėjos pinigų likutis laikotarpio pabaigai, t. y. 2010-12-31. Teigiama, kad Kauno AVMI 2013-10-22 surašytame

patikrinimo akte Nr. 04.2.2-AU16-31 konstatuota: „*Mokestinio patikrinimo metu, įvertinus mokėtojo gautas pajamas bei patirtas išlaidas grynais pinigais, nustatyta, kad mokėtojo faktiškai patirtos išlaidos 176561,53 Lt suma viršijo mokėtojo gautas pajamas. Įvertinus mokėtojo sutuoktinės 2010-01-01 dienai galimai turėtą piniginių lėšų likutį 11790,81 Lt, šia suma dengiama mokėtojo faktiškai patirtų išlaidų dalis ir nustatoma, kad mokėtojo faktiškai patirtos išlaidos 164770,72 Lt suma viršijo mokėtojo gautas pajamas. Mokėtojo sutuoktinės grynų pinigų likučio 2010-01-01 dienai nelieka*“. Inspekcija pažymi, kad minėtas patikrinimo aktas buvo patvirtintas Kauno AVMI 2013-12-09 sprendimu dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (04.2)-K3-265, Inspekcija 2014-02-07 sprendimu Nr. 68-18 patvirtino Kauno AVMI 2013-12-09 sprendimą ir mokestinis ginčas yra pasibaigęs. Todėl, Inspekcijos vertinimu, pagrįstai, remiantis ankstesnio patikrinimo duomenimis, konstatuota, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis grynųjų piniginių lėšų likučio tikrinamojo laikotarpio pradžiai neturėjo.

Dėl mokestinės bazės nustatymo teisingumo tikrinamuoju laikotarpiu

Inspekcija, atsakydama dėl Pareiškėjos argumento, kad mokesčių administratorius, apskaičiuodamas šeimos pajamų ir išlaidų balansą, neįvertino jos pinigų išėmimų iš banko (2011 m. – 11000 Lt, 2012 m. – 6620 Lt), sprendime pažymėjo, kad, apskaičiuojant šeimos pajamų ir išlaidų balansą, minėtos pinigines lėšas buvo įvertintos tiek 2011 metais, tiek ir 2012 metais (patikrinimo akto 5.1 dalis). Sprendime nurodoma, kad Pareiškėja 2011 metais į bankinę sąskaitą gavo 24799,79 Lt pajamų ir patyrė 24532,44 Lt išlaidų, įskaitant ir iš sąskaitos išimtą 11000 Lt sumą, nustatytas Pareiškėjos 2011 metų bankinis balansas – 272 Lt. Pareiškėja 2012 metais į bankinę sąskaitą gavo 31212,77 Lt ir patyrė 31484,92 Lt išlaidų, įskaitant ir iš sąskaitos išimtą 6620 Lt sumą, nustatytas 2012 metų bankinis balansas – 0 Lt.

Iš Inspekcijos sprendimo matyti, kad įvertinus Pareiškėjos ir jos sutuoktinio turėtą 5 Lt likutį banke metų pradžioje, 2011 metų 46802 Lt disponuojamas pajamas bei 102091 Lt nustatytas patirtas išlaidas, 3766 Lt bendrą piniginių lėšų likutį banke 2011 metų pabaigoje, taip pat bendrą 0 Lt piniginių lėšų likutį ne banke 2011 m. pabaigoje, nustatyta, kad **2011 metų** išlaidos **59050 Lt** (5 Lt + 46802 Lt - 102091 Lt – 3766 Lt) viršijo gautas pajamas.

Įvertinus Pareiškėjos ir jos sutuoktinio turėtą 3766 Lt likutį banke metų pradžioje, 2012 metų 72682 Lt disponuojamas pajamas bei 137529 Lt nustatytas patirtas išlaidas, 0 Lt bendrą piniginių lėšų likutį banke 2012 metų pabaigoje, taip pat bendrą 0 Lt piniginių lėšų likutį ne banke 2012 m. pabaigoje, nustatyta, kad **2012 metų** išlaidos **61081 Lt** (3766 Lt + 72682 Lt - 137529 Lt) viršijo gautas pajamas.

Nurodoma, kad vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 3.87 straipsnio 1 dalies ir 4.73 straipsnio nuostatomis, pajamos iš nenustatytų šaltinių sutuoktiniams paskirstytos po ½ dalį kiekvienam t. y. Pareiškėjos pajamos iš nenustatytų šaltinių už laikotarpį nuo 2011-01-01 iki 2012-12-31 sudarė 60065,60 Lt.

Inspekcija, įvertinusi pateiktus įrodymus bei atsižvelgusi į tai, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis nepateikė jokių objektyvių įrodymų, paneigiančių mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytų faktinių aplinkybių, sprendimu konstatavo, kad teisingai ir pagrįstai Pareiškėjai apskaičiuotos kitos, t. y. 60065,60 Lt pajamos.

Dėl Pareiškėjos teiginio, kad Kauno AVMI neįvertino anksčiau už tuos pačius mokestinius laikotarpius deklaruotos 519 Lt (332 Lt + 187 Lt) sumos, Inspekcija, patikrinusi byloje pateiktus apskaičiavimus, pripažino, jog minėta suma nebuvo įvertinta ir skundžiamu sprendimu perskaičiavo mokėtiną GPM ir su juo susijusias sumas (sprendimo 6–7 psl., sprendimo priedas Nr. 1.).

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos argumentą, kad ji neteikė jokių duomenų apie turtą, pinigines lėšas, gautas pajamas ir patirtas išlaidas, kad jai nėra žinoma, kokius duomenis pateikė sutuoktinis, sprendime pažymėjo, kad mokesčių administratorius, atlikdamas mokestinį patikrinimą, turi teisę apskaičiuoti mokėtinas sumas pagal mokesčių mokėtojų, trečiųjų asmenų pateiktus duomenis, kitą patikrinimo metu surinktą medžiagą. Sprendime akcentuojama, kad mokesčių administratorius, apskaičiuodamas mokėtinas sumas, rėmėsi tiek Pareiškėjos sutuoktinio, trečiųjų asmenų pateikta informacija, taip pat Pareiškėjos apklausos duomenis. Sprendime teigiama, kad nors Pareiškėjos sutuoktinis nepateikė duomenų apie jos darbo užmokestį, individualią veiklą, kitas pajamas, tačiau šie duomenys įvertinti iš trečiųjų asmenų pateiktos informacijos (darbdavio, bankų

pateikta informacija, pačios Pareiškėjos deklaruotos individualios veiklos pajamos). Sprendime pažymima, kad patikrinimo metu Pareiškėjos sutuoktinis nurodė tikrinamojo laikotarpio šeimos patirtas išlaidas, kurias Pareiškėja savo 2015-02-05 paaiškinimu patvirtino. Akcentuojama, kad pastabų dėl patikrinimo akto Pareiškėja nepateikė, dokumentų, paneigiančių mokesčių administratoriaus apskaičiuotas sumas, Pareiškėja nei patikrinimo metu, nei su skundu taip pat nepateikė. Atsižvelgdama į tai, Inspekcija Pareiškėjos teiginį pripažino klaidingu.

Dėl pajamų priskyrimo sutuoktiniams

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjos argumentą, kad sutuoktinio individualios veiklos nuostolis (patikrinimo akte traktuotas kaip pajamos iš nenustatytų šaltinių) neturi būti dalomas lygiomis dalimis su Pareiškėja, vadovaujantis GPMĮ 10 straipsnio 6³ punkto nuostatomis, sprendime pažymėjo, kad pagal GPMĮ 10 straipsnio 6³ punkto nuostatas, kai sutuoktiniai vykdo individualią veiklą ir iš tos veiklos gauna pajamų, laikoma, kad kiekvieno sutuoktinio individualios veiklos pajamos deklaruojamos ir apmokestinamos kaip atskiro gyventojų, gaunančio būtent jo vykdomos veiklos pajamas. Inspekcija sprendime neginčija šio teisinio reglamentavimo ir pritaria Pareiškėjos argumentams, kad pajamos iš nustatytos individualios veiklos turi būti priskiriamos tik sutuoktiniui asmeniškai. Tai galima pastebėti iš patikrinimo akto 10 dalies, kurioje pateikti šeimos balanso apskaičiavimo duomenys, o individualios veiklos nuostolis buvo priskirtas prie sutuoktinio, bet ne Pareiškėjos išlaidų. Pareiškėjos sutuoktinio pajamų pripažinimą jam asmeniškai rodo ir tai, kad Inspekcija, patikrinimo metu apskaičiuotas kompiuterinės technikos pardavimo pajamas bei išlaidas, priskyrė prie jo individualios veiklos pajamų. Tačiau patikrinimo metu nustatė, kad sutuoktinio veikloje buvo patirtas didžiulis nuostolis, o sutuoktinis nepagrindė, iš kokių šaltinių dengė šias išlaidas, vadovaujantis MAĮ 70 straipsniu, minėtos pajamos buvo priskirtos kitoms neapmokestintoms pajamoms. Kitos neapmokestintos pajamos nėra prilyginamos individualios veiklos pajamoms. Jos apskaičiuojamos vadovaujantis minėtu MAĮ 70 straipsniu tais atvejais, kai nėra žinomi pajamų šaltiniai, iš kurių mokesčių mokėtojas (jo sutuoktinis) dengia nustatytas mokėtojo (šeimos) patirtas išlaidas. Remiantis CK 3.87 straipsnio 1 dalies ir 4.73 straipsnio nuostatomis, apskaičiuotos sumos padalintos sutuoktiniams po lygiai, nes Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu buvo sudariusi santuoką su S. B. . Patikrinimo metu, prašant pateikti šeimos išlaidas, Pareiškėjos sutuoktinis neginčijo jų bendro ūkio ir patirtų bendrų sąnaudų, taip pat nurodė bendras apytiksles šeimos išlaidų sumas. Bendro ūkio bei bendrų išlaidų neginčijo ir Pareiškėja mokesčių administratoriui patikrinimo metu 2016-02-05 pateiktame paaiškinyje, kuriame ji teigė, kad sutuoktinio pateiktos šeimos išlaidos yra bendros. Pareiškėja taip pat patvirtino, kad nors ir negyvena kartu, tačiau už viską mokėjo pusiau. Inspekcija konstatavo, kad pagrįstai patikrinimo metu apskaičiuotos kitos neapmokestintos pajamos priskirtos sutuoktiniams pusiau.

Pareiškėja pateiktu skundu ginčija Inspekcijos sprendimą, motyvuodama tuo, kad ji niekaip nėra susijusi su sutuoktinio S. B. ir jo brolio B. B. vykdyta elektronine prekyba, jai nebuvo žinoma apie sutuoktinio individualią veiklą, jokio turto ar pajamų (kaip tai apibrėžta CK 3.87 straipsnyje bei CK 4.73 straipsnyje), kurios galėtų būti dalomos sutuoktiniams, nėra gavusi. Skunde nurodoma, kad Pareiškėja laikotarpiu nuo 2011-08-08 iki 2013-06-06 vykdė individualią veiklą pagal pažymą – draudimo agentų ir brokerių veiklą (EVRV kodas 662200) ir gautas pajamas deklaravo metinėse pajamų deklaracijose, kaip to reikalauja GPMĮ 27 straipsnio 7 punktas, deklaruotą mokėtiną GPM sumokėjo.

Skunde nurodoma, kad santuoka su S. B. oficialiai nutraukta 2015-07-31, tačiau nuo 2009 metų jie kartu negyvena ir neveda bendro ūkio. Pareiškėjos teigimu, ji su sūnumi gyvena adresu: *(duomenys neskelbtini)*, S. B. – *(duomenys neskelbtini)*. Teigiama, kad paaiškinimo apie turimą turtą, pinigines lėšas, gautas pajamas ir patirtas išlaidas Pareiškėja neteikė, nes tuo laikotarpiu buvo išvykusi iš Lietuvos. Apie tai, kokius duomenis pateikė S. B. , Pareiškėjai tapo žinoma tik perskaičius Kauno AVMI sprendimą.

Skunde cituojama LVAT 2013 balandžio 1-30 d. praktikos apžvalga „Dėl pajamų pripažinimo gautų abiejų sutuoktinių lygiomis dalimis apmokestinimo gyventojų pajamų mokesčiu tikslais, kai nėra žinomas pajamų šaltinis“. Joje išdėstyta nuostata, kad „<...> mokesčių mokėtojas – asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokesį. Mokesčio mokėtojas yra

vienas iš esminių (pagrindinių) atitinkamo mokesčio elementų, kuris gali būti nustatomas (apibrėžiamas) tik įstatymu (žr. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2000 m. kovo 15 d., 2002 m. birželio 3 d., 2003 m. lapkričio 17 d., 2004 m. rugsėjo 2 d, 2006 m. sausio 24 d, 2006 m. rugsėjo 26 d. nutarimus). Tai taip pat implikuoja, jog atitinkamame mokesčio įstatyme pateikta mokesčio mokėtojo sąvoka (jos turinys) negali būti aiškinama plečiamai (šiuo klausimu, žr. LVAT 2013-04-15 išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A602-27/2013). Šių bendrųjų taisyklių kontekste pažymėtina, kad vadovaujantis ginčo teisiniams santykiams taikytiniais GPMĮ 2 straipsnio 3 dalimi, 3 ir 4 straipsniais (2002 m. liepos 2 d. įstatymo Nr. IX 1007 redakcija), konstatuotina, jog GPM įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1 punkte (2004 m. balandžio 8 d. įstatymo Nr. IX-2103 redakcija) numatytu atveju (ši nuostata įtvirtina, jog „pajamų <...> gavimo momentu laikomas momentas <...>, kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos <...>“) GPM mokėtoju pripažįstamas gyventojas (konkretus fizinis asmuo), kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų, kurios yra GPM objektas jų gavimo momentu. <...>“. Pareiškėja nurodo, kad LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2013 m. sausio 7 d. priimtoje nutartyje administracinėje byloje Nr. A-602-2280/2012 akcentuota, kad „<...> aplinkybė, jog atitinkamos pajamos laikytinos bendrąja jungtine sutuoktiniu nuosavybe pagal Civilinio kodekso nuostatas, nėra pakankama pripažinti, kad šias pajamas faktiškai yra gavę kiekvienas iš sutuoktinių GPM įstatymo nuostatų prasme. Toks plečiamasis GPM įstatymo 3 straipsnio (2002 m. liepos 2 d. įstatymo Nr. IX-1007 redakcija), skaitomo kartu su to paties įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1 punktu (2004 m. balandžio 8 d. įstatymo Nr. IX-2103 redakcija), aiškinimas akivaizdžiai neatitiktų šių nuostatų vertinimo kitų GPM įstatymo nuostatų kontekste. Todėl vien ta faktinė aplinkybė, jog ginčo pajamos pagal privatinės teisės nuostatas yra laikytinos bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe, savaime neleidžia pripažinti pareiškėjo ir jo sutuoktinės lygiomis dalimis gavusiais ginčo pajamas apmokestinimo GPM tikslais.“

Skunde nurodoma, kad S. B. vykdyta individuali veikla per Ebay buvo nuostolinga, todėl, remiantis GPMĮ 10 straipsnio 6³ punkto nuostatomis, Pareiškėjos sutuoktinio veiklos rezultatas (nuostolis, patikrinimo akte traktuotas kaip pajamos iš nenustatytų šaltinių) priskirtinas tik sutuoktiniui asmeniškai ir neturi būti dalinamas lygiomis dalimis su Pareiškėja.

Pareiškėja taip pat nesutinka, su mokesčių administratoriaus išvada, kad grynųjų pinigų išėmimai iš banko 2011 m. – 11000 Lt ir 2012 m. – 6620 Lt vertinti kaip patirtos išlaidos. Pareiškėja pabrėžia, kad išimti pinigai niekur nedingo, jie turėjo atsispindėti likučiuose grynaisiais pinigais, o tai įtakoja piniginių likučių tiek banke, tiek ne banke apskaičiavimą. Sudarant pajamų – išlaidų balansus už 2011–2012 metus, pagal kuriuos nustatyta, kad S. B. šeimos išlaidos viršija pajamas, šios sumos pajamose ar likučiuose ne banke nurodytos, nors banko likučiai nurodyti tokie, kokie faktiškai buvo, t. y. įvertinus išimtas pinigines lėšas. Pareiškėjos vertinimu, iš banko išimti pinigai panaudoti vartojimo išlaidų dengimui, todėl skunde perskaičiuojamos vartojimo išlaidos ir nurodoma, kad 2011 metų vartojimo išlaidos 14000 Lt (7000+7000) mažinamos 11000 Lt, paliekant S. B. vartojimo išlaidų 3000 Lt; 2012 metais Pareiškėjos vartojimo išlaidos mažinamos 6620 Lt ir paliekama 1080 Lt (7700-6620). Tokiu būdu, iš šeimos balanso eliminavusi S. B. individualios veiklos nuostolius (2011 m. – 49405 Lt, 2012 m. – 66360 Lt), skunde Pareiškėja pateikia 2011–2012 metų savo ir sutuoktinio perskaičiuotą pajamų–išlaidų balansą. Daroma išvada, jog 2011–2012 metais šeimos išlaidos neviršijo gautų pajamų.

Taip pat skunde nesutinkama, kad Pareiškėja tikrinamojo laikotarpio pradžiai ne banke neturėjo 29500 Lt, nes, anot Inspekcijos, šia suma buvo dengiama S. B. patirtų išlaidų dalis už 2010 metus. Teigiama, kad už 2010 metų mokesstinį laikotarpį Pareiškėjai patikrinimo aktas nebuvo surašytas, buvusio sutuoktinio nedeclaruotos pajamos nebuvo dalijamos abiem sutuoktiniams, nes nuo 2009 metų Pareiškėja su sutuoktiniu kartu negyvena, todėl nurodytos santaupos naudotos Pareiškėjos reikmėms.

Skunde nurodoma, kad mokėtojų lygybės principas (MAĮ 7 str.) įpareigoja „vienodus faktus teisiškai vertinti vienodai, ir draudžia iš esmės tokius pat faktus savavališkai vertinti skirtingai“, taip pat reikalauja, kad „teisėje pagrindinės teisės ir pareigos būtų įtvirtintos vienodai“ (Konstitucinio Teismo 1996 m. sausio 24 d., 2000 m. birželio 30 d. ir 2002 m. spalio 23 d. nutarimai; LVAT administracinė byla Nr. A-438-239/2011). Pareiškėjos vertinimu, mokesčių administratorius pažeidė minėtą principą, nes, ankstesnio patikrinimo metu, nustatęs, tokią pačią situaciją, t. y., kad buvusio

sutuoktinio išlaidos viršijo nustatytas gautas pajamas, padarė skirtingas išvadas apmokestinimo prasme.

Išdėstytų argumentų pagrindu Pareiškėja prašo panaikinti Inspekcijos 2016-07-27 sprendimą Nr. 68-202.

Komisija, įvertinusi Pareiškėjos skundo motyvus, mokesčių administratoriaus pateiktą ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, jog Pareiškėjos skundas tenkintinas.

Ginčas byloje yra kilęs dėl nurodymų Pareiškėjai sumokėti į biudžetą 2283,93 Eur GPM, 819,11 Eur GPM delspinigius ir 228 Eur GPM baudą, mokesčių administratoriui Pareiškėjos mokestinio patikrinimo metu konstatavus, jog Pareiškėjos patirtos išlaidos tikrintuoju laikotarpiu (2011–2012 metais) 60065,50 Lt viršijo jos gautas pajamas, taigi, jog Pareiškėja ginčo laikotarpiu gavo kitų pajamų, kurių nedeclaravo, nuo kurių neapskaičiavo ir nesumokėjo į biudžetą GPM.

Mokesčių administratorius nustatė, kad tikrintuoju laikotarpiu Pareiškėjos sutuoktinis S. B. *www.ebay.com* prekybos sistemoje kartu su broliu B. B. turėjo elektroninę parduotuvę, kurioje buvo perkama bei parduodama kompiuterinė technika ir jos priedai. Patikrinimo akte padaryta išvada, kad Pareiškėjos sutuoktinio 2011-2012 metais internetu (per *Ebay.com* prekybos sistemą) vykdyta veikla – prekyba kompiuterine technika ir jos priedais – atitiko GPMĮ 2 str. 7 dalyje nurodytus individualios veiklos požymius. Pagal Liuksemburgo mokesčių administratoriaus pateiktus elektroninės sąskaitos duomenis nustatyta, kad Pareiškėjos sutuoktinis tikrinamuoju laikotarpiu pardavė prekių už 81966 Lt bei įsigijo kompiuterinės technikos ir jų priedų už 201703,83 Lt. Kaip matyti, Pareiškėjos sutuoktinio S. B. prekybos rezultatas buvo neigiamas, tikrintuoju laikotarpiu jis patyrė 115764,54 Lt nuostolį (2011 m. – 49405,04 Lt, 2012 m. – 66359,50 Lt). Kadangi Pareiškėjos sutuoktinis nenurodė, iš kokių pajamų dengė vykdytos veiklos išlaidas ir nepateikė pajamas patvirtinančių juridinę galią turinčių dokumentų, veiklos nuostolis priskirtas Pareiškėjos sutuoktinio patirtoms išlaidoms ir įvertintas sudarant šeimos pajamų–išlaidų balansą.

Mokesčių administratorius apskaičiavo, jog tikrintuoju laikotarpiu Pareiškėjos išlaidos viršijo pajamas 60065,50 Lt (120131 Lt / 2). Konstatavęs šias aplinkybes, mokesčių administratorius taikė MAĮ 70 str. 1 dalies nuostatas ir mokesčius Pareiškėjai apskaičiavo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Pareiškėja, nesutikdama su ginčijamu Inspekcijos sprendimu, savo skunde akcentavo tai, kad, pirma, mokesčių administratorius be pagrindo S. B. patirtą individualios veiklos nuostolį priskyrė bendroms jos ir buvusio sutuoktinio S. B. išlaidoms, kadangi jie negyvena kartu ir neveda bendro ūkio nuo 2009 metų, antra, neteisingai buvo nustatyti sutuoktinių piniginių lėšų likučiai tikrinamojo laikotarpio pradžioje, neįvertinus Pareiškėjos nurodyto 29500 Lt grynųjų pinigų likučio, trečia, Pareiškėjos iš banko sąskaitos išimta 17620 Lt (2011 metais – 11000 Lt, 2012 metais – 6620 Lt) suma neatsispindi šeimos pajamų–išlaidų balanse. Pareiškėjos sutuoktinis skunde Komisijai patvirtino, kad Pareiškėja nieko nežinojo ir nedalyvavo jo vykdytoje individualioje veikloje.

Įvertinus skundžiamą sprendimą bei Kauno AVMI patikrinimo aktą ir sprendimą dėl patikrinimo akto tvirtinimo, matyti, kad šiuose dokumentuose išsamiai aptartos mokesčių administratoriaus nustatytos faktinės aplinkybės, susijusios su Pareiškėjos ir jos sutuoktinio gautomis pajamomis bei patirtomis išlaidomis, MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatos, reglamentuojančios mokesčių apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taikymą. Todėl Komisija, vengdama pasikartojimų ir sutikdama su mokesčių administratoriaus pateiktu MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatų vertinimu, plačiau šių nuostatų ir faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išdėstytos Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neapartinėja, o sprendime pasisako dėl Pareiškėjos skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Pareiškėja kvestionuoja mokesčių administratoriaus nustatytą grynųjų pinigų likutį ne banke, teigdama, kad buvo neįvertinta jos nurodyta 2011-01-01 turėta 29500 Lt suma. Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjos sutuoktinio atžvilgiu buvo atliktas mokestinis patikrinimas už 2007–2010 m. laikotarpį (2013-10-22 patikrinimo aktas Nr. 04.2.2-AU16-31), kurio metu buvo apskaičiuotas tiek S. B., tiek Pareiškėjos pajamų–išlaidų balansas, iš kurio matyti, kad Pareiškėja 2010-12-31 galimai turėjo 11790,81 Lt piniginių lėšų likutį. Nustačius, kad Pareiškėjos sutuoktinio S. B. išlaidos viršijo jo gautas pajamas: „*mokėtojo faktiškai patirtos išlaidos 176561,53 Lt suma viršijo jo gautas pajamas. Įvertinus mokėtojo sutuoktinės 2010-12-31 dienai galimai turėtą piniginių lėšų likutį 11790,81 Lt,*

šia suma dengiama mokėtojo faktiškai patirtų išlaidų dalis ir nustatoma, kad mokėtojo faktiškai patirtos išlaidos 164770,72 Lt suma viršijo mokėtojo gautas pajamas.“ Tokiu būdu Komisijos vertinimu, iš bylos medžiagos matyti, kad mokesčių administratorius pagrįstai nustatė, jog Pareiškėjos 2010-12-31 dienos turėtas piniginių lėšų likutis buvo 11790,81 Lt.

Dėl skundo argumentų, jog šeimos pajamų–išlaidų balanse neatsispaudžia Pareiškėjos grynujų pinigų išėmimai (2011 metais – 11000 Lt, 2012 metais – 6620 Lt, iš viso – 17620 Lt), Komisija pažymi, kad tikrintuoju laikotarpiu į Pareiškėjos sąskaitą buvo įnešta 27760 Lt (2011 m. – 10090 Lt, 2012 m. – 17670 Lt), t. y. 10140 Lt daugiau negu išimta, skunde nurodyti grynujų pinigų išėmimai, kaip ir pinigų įnešimai į sąskaitą buvo įvertinti apskaičiuojant sutuoktinių pajamų–išlaidų balansą už 2011–2012 metus, kuris buvo sudarytas atsižvelgiant į abiejų sutuoktinių faktiškai gautas pajamas ir patirtas išlaidas, įvertinus tiek grynujų pinigų operacijas, tiek pinigų judėjimą sąskaitose.

Inspekcijos sprendime nurodyta, kad mokesstinis patikrinimas inicijuotas Inspekcijai 2016-01-07 atlikus Pareiškėjos mokesstinį tyrimą, kurio metu nustatyta, kad Pareiškėjos sutuoktinis S. B. (būdamas santuokoje su Pareiškėja) 2011–2012 m. laikotarpiu į *Paypal* sąskaitą gavo pajamas už parduotas prekes www.ebay.com sistemoje bei įsigijo prekių ir patyrė išlaidas, kurios viršijo gautas pajamas. Nustačius, kad veikla atitinka individualios veiklos požymius, apskaičiuotas jos nuostolis. Pareiškėjos sutuoktiniui buvo įteiktas nurodymas pateikti paaiškinimą apie turto įsigijimo ir (ar) pajamų gavimo šaltinius ir juos pagrįsti. S. B. 2015-12-09 pateikė paaiškinimą, kuriame nurodė duomenis apie turimą turtą, pinigines lėšas ir šeimos apytiksles išlaidas. Pareiškėja pateiktus duomenis patvirtino. Kadangi Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pateikti paaiškinimai ir byloje surinkti dokumentai nebuvo pakankami pagrįsti pajamas, kuriomis buvo dengiamos sutuoktinio patirtos išlaidos, mokesčių administratorius konstatavo, kad sutuoktiniai turėjo pajamų iš nenustatytų šaltinių, kurios GPMĮ nustatyta tvarka nebuvo apmokestintos. Inspekcijos sprendime pabrėžta, kad Pareiškėjos sutuoktinio S. B. individualios veiklos nuostolis apmokestintas kaip išlaidas viršijančios pajamos, gautos iš nenustatytų šaltinių.

Dėl Pareiškėjos argumentų, jog jos sutuoktinio individualios veiklos nuostolis (patikrinimo akte traktuotas kaip pajamos iš nenustatytų šaltinių) neturi būti dalinamas lygiomis dalimis su Pareiškėja vadovaujantis GPMĮ 10 str. 6³ punkto nuostatomis, mokesčių administratorius sutiko su Pareiškėjos pozicija dėl pajamų iš nustatytos individualios veiklos priskyrimo asmeninėms Pareiškėjos sutuoktinio pajamoms, tačiau nustačius, kad S. B. veikloje buvo patirtas didžiulis nuostolis, o Pareiškėjos sutuoktinis nepagrindė, iš kokių šaltinių dengė šias išlaidas, vadovaujantis MAĮ 70 straipsniu, minėtos pajamos buvo priskirtos kitoms neapmokestintoms pajamoms iš nenustatytų šaltinių, kurios, mokesčių administratoriaus teigimu, nėra prilyginamos individualios veiklos pajamoms. Remiantis CK 3.87 straipsnio 1 dalies ir 4.73 straipsnio nuostatomis apskaičiuotos sumos padalintos abiem sutuoktiniams po lygiai, kadangi Pareiškėja tikrinamuoju laikotarpiu buvo sudariusi santuoką su S. B. Inspekcijos sprendime akcentuota, kad Pareiškėjos sutuoktinis patikrinimo metu pateiktuose paaiškinimuose neginčijo jų bendro ūkio ir patirtų bendrų sąnaudų, taip pat nurodė bendras apytiksles šeimos išlaidų sumas. Su pateiktomis bendromis vartojimo išlaidomis sutiko ir Pareiškėja patikrinimo metu 2016-02-05 pateiktame paaiškinime, kuriame ji teigė, kad sutuoktinio pateiktos šeimos išlaidos yra bendros. Jame Pareiškėja patvirtino, kad nors ir negyveno kartu, tačiau už viską mokėjo pusiau.

Iš bylos medžiagos matyti, kad nors patikrinimo akto 10 dalyje pateiktame Pareiškėjos ir jos sutuoktinio pajamų–išlaidų balanse už 2011 ir 2012 metus nurodytos tikslios tiek Pareiškėjos, tiek jos buvusio sutuoktinio gautos pajamos ir patirtos išlaidos, tačiau apskaičiuotos pajamos, gautos iš nenustatytų šaltinių, padalintos abiem sutuoktiniams lygiomis dalimis.

LVAT 2016-02-10 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-300-492/2016 pažymėjo, kad *mokesčių mokėtojas – tai asmuo, kuriam pagal mokesčio įstatymą yra nustatyta prievolė mokėti mokesį. Mokesčio mokėtojas yra vienas iš esminių (pagrindinių) atitinkamo mokesčio elementų, kuris gali būti nustatomas (apibrėžiamas) tik įstatymu (Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo 2000 m. kovo 15 d., 2002 m. birželio 3 d., 2003 m. lapkričio 17 d., 2004 m. rugsėjo 2 d., 2006 m. sausio 24 d., 2006 m. rugsėjo 26 d. nutarimai). Todėl atitinkamame mokesčio įstatyme pateikta mokesčio mokėtojo sąvoka (jos turinys) negali būti aiškinama plečiamai (LVAT 2012-07-05 nutartis administracinėje byloje Nr. A602 200/2012; 2013-04-15 sprendimas administracinėje byloje A602-*

27/2013). *Vadovaujantis ginčo teisiniams santykiams taikytinomis GPM įstatymo nuostatomis, konstatuotina, jog GPM įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1 punkte numatytu atveju (ši nuostata įtvirtina, jog „pajamų <...> gavimo momentu laikomas momentas <...>, kai pajamos bet kokia forma faktiškai gaunamos <...>“) GPM mokėtoju pripažįstamas gyventojas (konkretus fizinis asmuo), kuris faktiškai bet kokia forma gavo pajamų, kurios yra GPM objektas jų gavimo momentu.*

Nagrinėjamu atveju mokesčių administratorius pripažino Pareiškėją ir jos sutuoktinį faktiškai gavusiais ginčo pajamas lygiomis dalimis dėl to, jog, nesant įstatymuose ir juos lydinčiuose teisės aktuose numatytų išimčių, šios pajamos yra laikytinos bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe pagal Civilinio kodekso 3.88 straipsnio 1 dalį, o tokio sutuoktinių bendro turto dalių lygybės prezumpcija yra įtvirtinta Civilinio kodekso 3.117 straipsnio 1 dalyje.

Tačiau šiuo aspektu atkreiptinas dėmesys į tai, kad, kaip konstatavo LVAT išplėstinė teisėjų kolegija 2013-01-07 priimta nutartimi administracinėje byloje Nr. A602-2280/2012, *aplinkybė, jog atitinkamos pajamos laikytinos bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe pagal Civilinio kodekso nuostatas, nėra pakankama pripažinti, kad šias pajamas faktiškai yra gavę kiekvienas iš sutuoktinių GPM įstatymo nuostatų prasme. Toks plečiamasis GPM įstatymo 3 straipsnio (2002 m. liepos 2 d. įstatymo Nr. IX 1007 redakcija), skaitomo kartu su to paties įstatymo 8 straipsnio 2 dalies 1 punktu (2004 m. balandžio 8 d. įstatymo Nr. IX-2103 redakcija), aiškinimas akivaizdžiai neatitiktų šių nuostatų vertinimo kitų GPM įstatymo nuostatų kontekste. Todėl vien ta faktinė aplinkybė, jog ginčo pajamos pagal privatinės teisės nuostatas yra laikytinos bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe, savaime neleidžia pripažinti pareiškėjo ir jo sutuoktinės lygiomis dalimis gavusiais ginčo pajamas apmokestinimo GPM tikslais.*

Komisija atkreipia dėmesį į mokesčių administratoriaus pozicijos dėl Pareiškėjos sutuoktinio S. B. gautų pajamų ir patirtų išlaidų paskirstymo abiem sutuoktiniams lygiomis dalimis nenuoseklumą. Iš bylos medžiagos matyti, kad buvo atliktas Pareiškėjos sutuoktinio mokestinis patikrinimas už laikotarpį nuo 2007-01-01 iki 2010-12-31 (2013-10-22 patikrinimo aktas Nr. 04.2.2-AU16-31), kurio metu buvo nustatyta, kad 2009-2010 metais S. B. patirtos išlaidos 174887,87 Lt viršijo gautas pajamas. Iš ankstesnio patikrinimo akto matyti, kad S. B. iš nenustatytų šaltinių gautos pajamos nebuvo dalinamos abiem sutuoktiniams po lygiai, pajamų–išlaidų balansai buvo apskaičiuoti kiekvienam iš sutuoktinių atskirai, tačiau Pareiškėjos sutuoktinio 2009-2010 metais gautų neapmokestintų pajamų suma buvo sumažinta atsižvelgiant į apskaičiuotus Pareiškėjos grynųjų pinigų likučius 2009-12-31 (11790,81 Lt) ir 2010-12-31 (14756,33 Lt). Be to, Pareiškėjos sutuoktinio 2009-01-07 gauta 500000 Lt paskola taip pat buvo priskirta jo asmeninėms pajamoms.

Pareiškėja ir jos buvęs sutuoktinis skunduose Komisijai nurodo, kad Pareiškėja nežinojo apie sutuoktinio vykdytą individualią veiklą, joje nedalyvavo, todėl neturi dengti veiklos nuostolio solidariai su sutuoktiniu.

Pagal GPMĮ 10 str. 1 dalies nuostatas, individualios veiklos pajamoms priskiriamos pajamos iš individualios veiklos, įskaitant pajamas iš individualios veiklos turto, išskyrus nekilnojamąjį pagal prigimtį daiktą, nuomos, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn. GPMĮ 10 str. 1 dalies komentaro 6³ punkte numatyta, kad tais atvejais, kai sutuoktiniai vykdo individualią veiklą ir iš tos veiklos gauna pajamų, laikoma, kad kiekvieno sutuoktinio individualios veiklos pajamos deklaruojamos ir apmokestinamos kaip atskiro gyventojų, gaunančio būtent jo vykdomos veiklos pajamas.

Nagrinėjamu atveju nėra jokių objektyvių prielaidų vertinti, kad S. B. vykdytoje individualioje veikloje naudotos piniginių lėšos, kuriomis buvo dengiamos veiklos išlaidos ir kurių šaltinis nežinomas, buvo gautos iš bendrąja jungtine sutuoktinių nuosavybe esančio turto. Pabrėžtina, kad Pareiškėja ir jos sutuoktinis mokestinio ginčo nagrinėjimo metu nuosekliai teigė, kad prekybą kompiuterine technika ir jos priedais vykdė Pareiškėjos sutuoktinis kartu su broliu, Pareiškėja nebuvo informuota apie jo vykdomus sandorius ir juose nedalyvavo. Nesant jokių duomenų apie pajamų šaltinius, nėra pagrindo teigti, kad mokestiniuose teisiniuose santykiuose, kurių pagrindu buvo gautos ginčo pajamos, faktiniai dalyviai buvo Pareiškėja ir jos sutuoktinis, kad šios pajamos buvo įgytos bendra šių asmenų (sutuoktinių) valia.

Komisijos vertinimu, atsižvelgiant į tai, kad individuali veikla yra laikoma savarankiška kiekvieno gyventojų atžvilgiu, Pareiškėja tikrintuoju laikotarpiu bendro ūkio su buvusiu sutuoktiniu

S. B. nevedė, nedalyvavo sutuoktinio vykdytoje prekyboje kompiuterine technika ir jos priedais, sutuoktinio vykdytos individualios veiklos pajamos ir išlaidos, patirtos veiklai vykdyti, negali būti dalinamos abiem sutuoktiniams po lygiai.

Atsižvelgiant į išdėstytą, teigtina, jog mokesčių administratorius nevisapusiškai išanalizavo ginčo situaciją, išsamiai neištyrė visų reikšmingų bylai aplinkybių, todėl dėl aptartų priežasčių Inspekcijos sprendimas negali būti pripažintas pagrįstu ir teisingu. Atsižvelgiant į aptartas aplinkybes, taip pat į tai, jog LVAT praktikoje laikomasi pozicijos, kad mokestinio ginčo grąžinimas mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo yra galimas, kai nustatomos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo, tai yra tais atvejais, kai pavedama surinkti naujų galimų įrodymų, galimai lemsiančių kitokią bylos baigtį, pakartoti tam tikras administracines procedūras, dėl kurių pažeidimų galimai byla išnagrinėta neteisingai, atlikti naujus skaičiavimus ir pan. (LVAT 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A438-563/2009; LVAT 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A556-2765/2011, LVAT 2013-03-28 nutartis adm. byloje Nr. A438-492/2013), Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo, t. y. Inspekcijai pavedama perskaičiuoti Pareiškėjai mokėtiną GPM bei su juo susijusias sumas už 2011–2012 metus, priskiriant Pareiškėjos sutuoktinio S. B. į *PayPal* sąskaitą gautas pajamas ir patirtas išlaidas, susijusias su jo vykdyta individualia veikla, jo asmeninėms pajamoms ir išlaidoms.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

1. Atnaujinti Pareiškėjos 2016-08-16 skundo dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-07-27 sprendimo Nr. 68-202 nagrinėjimą.

2. Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2016-07-27 sprendimą Nr. 68-202 ir perduoti Pareiškėjos skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliienė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė